

og votere i hver Sag for, at Laaneprocenten kan blive ens for de forskellige Kreditforeninger. Gør man ikke dette, løber man en Risiko, som jeg ikke tror er heldig, og kommer man ind paa en saadan Foranstaltning, faar man et Omsvøbsdepartement. Man vil faa en lang Vej at gaa, naar man skal optage et Kreditforeningslaan. Man skal da først henvende sig til Vurderingsmændene i Kredsen for at faa Vurderingen foretaget, derefter skal man til Repræsentanten, der gør Indstilling til Direktionen, og den enkelte Kreditforenings Bestyrelse skal da gøre Indstilling til Fælledirektionen for alle Kreditforeninger. Herved kommer man, som sagt, ind paa et Omsvøbsdepartement, der medfører Langsomhed, Tidsspilde og Besværlighed ved at opnaa Laan. Jeg tror derfor ikke, man vinder mere, end man taber ad den Vej; selv om man kan have Obligationernes Kurs en lille Smule. Den højtærede Minister udtalte sig ogsaa om, at der ikke var meget at bygge paa med Hensyn til at opnaa en højere Kurs ved Salg af Kreditforeningsobligationer i England og Frankrig, og hvad det tyske Marked angaar, da have vi det i Grunden i Forvejen. Jeg har ikke megen Tiltro til, at der vil komme nogen betydelig Fordel til Stede for Landets Kreditforeninger ved at faa en saadan Hypotekbank oprettet; men jeg erkender, at dette Forslag, som har været fremme Gang efter Gang, og som jeg selv har været med til to eller tre Gange at indbringe i dette Ting, alligevel fortjener en alvorlig Overvejelse og Prøvelse; thi ved at blive prøvet i et Udvalg, kunne vi maaske faa det affattet i en saadan Skikkelse, at Kreditforeningerne ville benytte det og kunne komme til at benytte det med Fordel. Jeg skal dernæst bemærke, at den Gang den Resolution kom frem for Folketingets Udvalg i 1894 og viste, at samtlige 12 Kreditforeninger i Grunden ikke brøde sig om en saadan Hypotekbank — hvilket de udtalte enstemmig — og vi saa Aaret efter fik konverteret ca. 300 Mill. Kroner Kreditforeningsobligationer, forandredes Meningen om Forslagets Hensigtsmæssighed noget for os i dette Ting, og da senere den højtærede Finansminister, der den Gang var Indenrigsminister, i 1895, forelagde et Forslag om, at Regeringen be-

myndigedes til at foretage Ændringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter, fremkom der, da Forslaget blev behandlet i dette Ting, Krav om Statsgaranti, og Forslaget blev vedtaget paa en saadan Maade, at Staten skulde garantere for indtil 150 Mill. Kr. Kreditforeningsobligationer. Dette Forslag blev vedtaget ved 3dje Behandling i dette Ting den 6te Marts 1895 med 62 Stemmer mod 1. Der var altsaa kun et eneste Medlem i dette Ting, der stemte mod en ren og bar Statsgaranti paa indtil 150 Mill. Kr. Det er egentlig det sidste Standpunkt, som dette Ting har taget med Hensyn til Spørgsmaalet om Statsgaranti for Kreditforeningsobligationer. Dette vil jeg ogsaa tillade mig at henvise til og minde om, fordi det var det Standpunkt, man tog, efter at man havde set Resolutionen og set, at Kreditforeningerne kunde faa deres Obligationer konverterede uden at faa Hypotekbankens Hjælp. Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at anbefale, at dette Forslag, som alt har været fremme Aar efter Aar i tidligere Perioder, uden at man har faaet noget ud af det, maa blive nøje prøvet i et Udvalg. Jeg tænker ikke, at vi kunne faa noget ud af det i Aar, men naar det nu maaske bliver overvejet og drøftet i Sommer af Kreditforeningerne og kommer frem igen næste Aar, enten ved privat Initiativ eller fra Regeringen, kan det maaske komme til at foreligge i en saadan Form, at der kan komme en Lov ud, som Kreditforeningerne kunne faa Nytte af. Dette vil jeg haabe og ønske, og hermed skal jeg anbefale Forslaget.

P. Madsen: Efter at det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blém) har udtalt sig, har jeg kun grumme lidt at sige; hans Udtalelser kan jeg i et og alt tiltræde. Det staar for mig saaledes, at det foreliggende Lovforslag har grumme ringe Udsigt til for Tiden at blive til Lov. De ældre Kreditforeninger ville ganske sikkert ikke melde sig ind i denne Centralkreditforening, og saa er der tilbage de, hvis Kurser staa lavt, og det forekommer mig, at det ikke vil gavne Pengemarkedet, gavne Befolkningen i det hele taget i nogen væsentlig Grad, om man oprettede en saadan Centralkreditforening, som kun de